

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE VARIES SOCIETATS DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número.....	0'05 cèn.ª pta.
A domicili. Es trimestre.....	0'65 »
Un any.....	2'60 »
Per dotzenes.....	0'45 »
Núm.ª atrassats des 2.ª tom...	0'06 »
Id. id. des 1.ª tom...	0'07 »

SONARÀ CADA DISSAPTE COM HA SONAT FINS ARA
SI TÉ VENT Á SA FLAUTA.

ADMINISTRACIÓ: CADENA DE CORT, N.º 11.

Fóra Palma. Dins Mallorca.	{ 3 mesos.... 0'85
	{ 1 any..... 3'25
Dins España.....	{ 3 mesos.... 1'00
	{ 1 any..... 3'50
A Ultramar y s' Estrangé.....	{ 3 mesos.... 1'00
	{ 1 any..... 5'50

¡MALLORQUINS! ¡A LLUCH! ¡A LLUCH!

Fins y tot amb ses devocións hey entra sa móda. Ara es de gran tò s'anà à *Lourdes*, y tothòm hey corre qu' es un portento. Es cèrt qu' uns hey van per devoció, y axò es còsa que los ho aplaudim; però, també, ¡quants n' hi ha qu' hey van perqu' ara es de móda s' anarhí!

¡Huey! nòltros axí còm avorrim ses mòdes que son del Mon, som apassionadíssims à n' es culto que se dona à la Vèrge Santíssima baix de qualsevòl invocació, sia sa que sia, qu' es còsa de Deu. Trobám, emperò, que quant un ha d' anà à dinà fora casa, convé que s' en hi vaja ben berenat de ca-séua, perque no li digan mòrt de fam. Deym axò perque tal vòlta molts d' els mallorquins que s' en van à fóra Mallorca per veure Mare-de-Deus, ni sisquiera haurán anat una sola vegada à veure una de ses moltes, y bones, y acreditades, que tenim els mallorquins dins sa nòstra terra; tan miraculoses, y de tanta fama, un temps, còm pugan esserhó ses de Fransa.

Aquí tenim nòltros dins Ciutat sa de *La Salut*, sa del *Bòn Camí*, sa de *La Sala d' els Carnicés*, sa de *La Grada*, sa de *Jesús*, sa del *Cárme*, y altres; totes prodigioses. Fóra-pòrta y pròp de Ciutat hey tenim també sa d' *Els Hòrfens*, sa d' *El Remei*, sa de *La Bonanova*, etc., y escampades per dins Mallorca hey ha sa de *Portals*, sa de *La Soledat*, sa de *Cartoza*, sa de *Miramá*, sa des *Cocó*, sa de *La Consolació*, sa de *Sant Salvadó*, sa de *Bonany*, sa de *Pollensa*, sa de *Monttissió*, sa de *La Victòria*, sa de *Randa*, sa de *Cura*, y moltes altres; y còm à principal, sa de *Lluch*.

Axí còm es catalans no creym que s' en vajan fóra de Catalunya à veure imatges de la Mare-de-Deu, que abans no hajin vist y reverenciat sa séua celebrada figura de *Montserrat*: axí còm els aragonesos no heu farán may que no hajan visitat cent pichs s' imatge del *Pilar*, sa més antiga y celebrada de

totes, per haverla posada allà sa mateixa Mare del Salvador quant encara era viva; axí tampòch els mallorquins hauriam de anà à *Lourdes* que no haguessim abans acudit à veure sa nòstra celebrada Mare-de-Deu de *Lluch*.

Me dirán molts que per anà à *Lourdes* hey ha barcos còmodos y bònns ferrocarrils; y que ses còstes de Lluch son males de pujá, à lo qual contestarèm que si vòlen fé una verdadera peregrinació, no han de mirá ses molèsties des camí, perque d' altre manera se converteix amb un viatge de recreo.

Per lo mateix, tots aquells qu' estiman de bondeveres ses còses de ca-nòstra y que son uns vertaders catòlics, que comènsim per doná culto à ses imatges miraculoses de la Vèrge que tenim pròp, fent cas d' elles, y no mirantlès amb aquell desprèci amb que les mirám; pues succeheix que molts passen per davant elles y tan sòls no se dignan dirijirlós un pensament de devoció ni sisquiera llevarsè es capell.

Si teniu ganes de peregriná, comensau per anà à veure sa nòstra prodigiosa figura de *Lluch*, sia en companyia de molts, sia acompanyantl'hi sa vòstra familia, y fins y tot ets infants petits, atlòts ó nins, que deixau ara tal vegada à n' es cuydado de persones estèrnes, per podè embarcarvós amb manco d' embarrassos.

Anau à Lluch amb un còr senzill y plè de fè y d' esperansa, donant pròves de caritat, modèstia y humildat tot es camí, sense que vos sápia greu es viatjà en segona classe d' es carril fins à Inca, y pujau després à veure aquella moreneta figura qu' ha fèt prodigis grans y de tota casta. Dins ses muntañes la trobareu ben reverenciada y sempre dispòsta à fé favòs y concedí gracies à n' aquells que acudeixen à ella amb tota devoció, sense tení en conte ses capritxoses mòdes de aquell inimich de l' ànima qu' es diu el Mon.

Pregaulí que vos conserv sempre mallorquins de còs y d' ànima, y que vos encenga amb aquell amor pátrio que fa fé miracles à n' els qui el ténen.

Pregaulí que cóntinuhu essent sempre

sa defènsa de sa nòstra Illa, que la fassa prosperá amb tota casta de bens, y que arranch de dins ella ses males llevós qu' hey han escampades els séus inimichs y que per desgracia nòstra han nascudes y esperan florí amb tota quietut.

Allá, ajonoyats davant ella, recordau es fèts miraculosos que tant l' enalteixen y feyslí vòt de procurá sempre sa prosperitat de sa nòstra terra y s' unió de tots es nòstros germans.

Anauhí, que pòch vos ha de costá y pòch equipatge heu mesté. Ja heu veys: no hey ha necessitat per axò de manlleuà doblés, ni d' embarcarvós, ni de maretjarvós cap mica, ni de separarvós des vòstros infants, pares, mares, espòses, ó marits, perque no heu de sortí de Mallorca qu' es ca-vòstra.

P' es camí veureu també còses que may heu vistes, y unes campañes millós que ses forasteres, y en arribá à sa séua casa, hey trobareu s' hospitalitat que voldreu, maldement no sia ni el dèume de sa qu' hey donavan en temps primé à n' els qui hey peregrinaven, sense qu' es doblés que gastarèu en so viatge vajan à pará à mans estrangeres, ni que persones que no ténen en conte es sentiment relligiós, vos esplòtin fóra des vòstro país, y vos fassin pagá ses còses còm un òu un sòu.

Si trobau qu' aquesta peregrinació es massa curta, correu de Lluch à n' ets altres santuaris, esparjits per s' illa que son molts; y arribau si tant voleu à Capdepera y tot, qu' allá també hey trobareu la Mare-de-Deu d' *El Castell* qu' ha donat pròves d' essè també molt miraculosa.

Tantes en tenim, que contant ses de Ciutat y la part forana, passen de xexanta; y llavò, si encara no estau satisfets, embarcauvós y aturauvós primé dins sa nòstra pátria sa terra de Maria Santíssima per escel·lència, à visitarne, no altres xexanta, sinó moltes centes de gran fama, y de gran y antiga història; y tan miraculoses que sòls à elles devèm s' essè avuy una nació d' Euròpa.

MESTRE LLUCH.

LLAMENTOS

D'UN VÉY CASAT D'ANTAÑY AMB UNA JOVE

A ELLA.

¿Ahont es tanta bondat que tú tenfes?
 ¿O per ferme un esclau la me fingies?
 ¡Ay, còm m' has enganat!
 ¿Y aquelles grans caricies que me feyas,
 Y paraules d' amor que sempre 'm deyas?
 ¿Tot era falsedat?

Quant mos casarem tú sa ma em donares
 Y en nòm de Deu també llavò em jurares
 Tenirme etèrn amor.
 ¿Ydò perqu' à un altre hòmo are aprecies,
 Y ton espòs olvides, desprecies,
 Y tractes amb rigor?

¿Que no saps tú que may ja pòts tení
 A cap hòmo del mon, tan sòls à mí,
 Amor ò estimació?
 ¿Y còm, ingrata, jò 't puch estimá
 Si l' amor que me vares tú jurá
 Era fals y traydó?

¡Ah, mala espòsa! ¿Còm m' has enganat!
 ¿Y dins quin mar de fèl m' has tirat!
 No; no m' ho pensava.
 Jò que tení me creya un roy de mèl
 Y tení, no ana dòna, un bé del Cèl....
 ¿Qu' errat; qu' errat anava!

¿Torpe de mí! volerte per espòsa
 Sent tú tan jove y jò ja dins sa llòsa!
 ¡Ay, quin desbarat!
 ¿Ah! si fos ara no me juñiries,
 Perqu' he observat que tú lo que volfes;
 ¿Casarte amb s' heretat!

¿Ah, malanada, ingrata, gran traydora,
 Impura, y falsa d' honres robadora!
 ¿Y de qu' es lo téu còr?
 ¿Ah! deu essè de pedra; amb molts de cayres
 De desprècis, mals tractos y desayres.
 No estrañes, no, si plòr.

FEROSTAS.

Un devòt de la Mare-de-Deu, mos en-
 via una nòta de ses imtáges de la Vèrge
 Santíssima qu' ell recòrda de tot-d' una
 qu' hey ha dins Mallorca, llista qu' en-
 cara qu' incompleta, demòstra lo estès
 qu' está es culto de Maria dins sa nòstra
 roqueta.

Vatla-t' aquí:

Dins Palma.—A La Sèu:—La Puris-
 sima; L' Assunció; La de la Grada;
 L' Estrella de la Mar; La de Pedra; La
 de la Corona; La de la Pietat.

Santa Eulalia:—La del Confaló; D' els
 Dolors; De les Filles de Maria; La Con-
 cepció; L' Assunció.

Santa Creu:—La del Bòn Camí; La de
 la Pau; L' Assunció.

Sant Jaume:—La Concepció; La del
 Puig; La del Pilá; L' Assunció.

Sant Miquèl:—La de la Salut; La del
 Miracle; La del Portal; L' Assunció.

Sant Nicolau:—La Concepció; L' As-
 sunció.

Sant Francesch:—La Puríssima; La
 d' els Angels; La de la Mamella.

Santa Clara:—La Puríssima.

Montissión:—La Concepció; El Còr de
 Maria; L' Amor Diví.

Seminari:—La del Amor Hermós.

El Socós:—La de la Corretja; La
 d' Itria; De la Massòta; D' els Desampa-
 rats; Del Pilar.

Consolació:—La de la Consolació.

Sant Antòni:—La de Betlèm; La Em-
 paredada.

La Mercè:—La de la Mercè; La del
 Puig.

Sant Felip Nèri:—La del Remei; Del
 Amor Hermós; Del Càrme; D' els Dolors.

Sant Antòni de Viana:—La Concep-
 ció.

Caputxins:—La Puríssima; La Divina
 Pastora.

Santa Catalina de Sena:—La del Ro-
 ser.

Ses Tereses:—La del Càrme; Còr de
 Maria; La Mare-de-Deu Mòrta.

Hospital:—La del Càrme; La de Bet-
 lèm; La Dolorosa.

Misericòrdia:—La de la Misericòrdia.

Pietat:—La de la Pietat.

La Concepció:—La Puríssima.

Caputxines:—El Còr de Maria.

Sant Cayetano:—La del Amor Her-
 mós; La de les Fletxes.

Ademés n' hi ha també amb invoca-
 cions varies dins ses iglesies del Palau,
 del Castell real, Santa Fè, Sant Geròni,
 El Temple, La Puresa, La Criansa, Els
 Espòsits, La Missió, Santa Magdalena,
 Sant Feliu, l' Olivar, Sant Juan, Sant
 Tèlm, ses Miñones y altres oratòris que
 no recordám.

N' hi ha també de pedra demunt casi
 tots es portals de ses iglesies de Ciutat,
 y dins moltes capelletes de vecindari que
 van desapareixquent, y moltíssimes dins
 cases particulás.

Fòra-pòrta.—Moliná:—La del Remei.

Hòrt d' es Cá:—La de la Soledat.

Hostal d' En Cañellas:—La Puríssima.

Plá del Castell:—La del Beato; La de
 la Bonanòva.

Santa Catalina:—La d' els Hórfens; La
 del Càrme; La del Portal.

Y altres à Génova, Son Rapiña, Son
 Sèrra, Sa Vileta, Son Sardina y demás
 oratòris del terme.

Viles.—Alaró:—La del Castell; y les
 de la Parròquia.

Inca:—La de les Mònjes; La de l' Es-
 peransa.

Lloseta:—La de Lloseta; La del Cocó.

Pollènca:—La del Puig; La de la Fer-
 radura.

Artá:—La del Salvadó; La del Con-
 vent.

Capdepera:—La del Castell.

Sant Juan:—La de la Consolació.

Sant Llorèns:—La Trobada.

Algayda:—La de Cura; La de Caste-
 llitx.

Llummajó:—La de Gracia.

Porreras:—La de Montissión.

Felanitx:—La de Sant Salvadó.

Petra:—La de Bonañy.

Santa Maria:—La del Bòn Camí.

Santañy:—La de la Consolació.

Escorca:—La de Lluch.

Alcudia:—La de la Victòria.

Campos:—La de la Fònt Santa.

Maria:—La del séu nòm.

Pina:—La del séu nòm.

Valldemosa:—La de Cartoixa; La de
 Miramá.

Galilà:—La del séu nòm.

Y en ténen també totes ses parròquies
 y oratòris de s' illa, que no anomenám,
 porque seria un may acabá, havent cri-
 dat solament s' atenció des nostros lec-
 tors demunt ses més miraculoses ó més
 conegudes.

COMPARANSA.

Passetjant per un jardí
 Vaitx veure una papallona
 Sa més bella y juguetona
 Que 'l mon ha pogut tení.
 Baix de mí s' en va vení,
 Jò le vaitx volé agafá,
 Més d' en terra s' axecá;
 Lo mateix va segui fént
 Fins qu' amb les ales, del vént
 Va fogí y m' abandoná.

Lo mateix me succéhia
 Amb una bella atloteta
 Que còm la papalloneta
 Obrava. Era na Maria,
 Que p' es Born se divertía
 Dexantse sempre encalsá;
 Però may, may vaitx lográ
 Arribarli cap miqueta.
 Papallona es na Marieta,
 Però..... no 's deixa agafá.

UN CABALLERO ANDANTE.

Mallorca es sa terra de la Mare-de-Deu.
 Així es colegeix d' aquella antiga tradi-
 ció glosada que corre per Cataluña.

Diu així:

Anava la Vèrge un día
 Amb un cantaret al cap
 Caminant per sobre l' aygua
 Sobre l' aygua de la mar.
 Quant se trobá mar endintre
 Aquell cantaret llensá,
 Y al caurer se feu tres tròssos
 L' un del altre separats.
 Feu la Vèrge qu' aquells testos
 Hles s' anassen tornant
 Que en bellas fos cascuna
 Un paradís terrenal.

Menorca es diu una d' elles,
 L' altre Ivissa per nòm há,
 Y s' anomena Mallorca
 De les tres la que es més gran.

UN MIRACLE DE LA MARE-DE-DEU DE LLUCH.

Hey havia un matrimoni d'Ivissa, homo y dona sense infants, y desitjosos de tení successió, varen prometre s'anà à Lluch, si per intercessió de la Vèrge los ne duyan un. Tengueren un nin abans d'un any, y quant aquest era ja grandet, tractaren de cumplí sa promesa qu' havían feta; y pare, mare, y infant, s' embarcaren cap à Mallorca, dins un llaut. Quant navegavan, se descuydaren un poch y es nin caygué à la mà. Totduna es marinés aturaren lo que pogueren sa barca, y tiraren còrdes dins s' aygo y cercaren es nin, però debades feren, no el tornaren veure pús. Figurauvs es sentiment de son pare y es viu doló de sa mare; però aquesta, plèna sempre de confiança y fè amb la Vèrge, quant arribà à Palma volgué aximateix acabá de cumplí sa promesa que tenia fèta y partí amb s' homo cap à Lluch.

Ajonoyats allà devant s'imatge de la Mare-de-Deu, ploravan llágrima viva, pensant en sa desdixada mòrt des séu fíyet, quant aquest los comparegué tot alegre p' es corredó de l' Iglesia véya y los va dí, qu' aquella señoira que veyan à s' altá l' havia agontat demunt s' aygo y l' havia duyt à n' aquell llòch.

D' aquest fet tan prodigiós vé sa molta devoció que tenen els Ivicenchs à la Mare-de-Deu de Lluch.

Á MA GERMANA.

¿Veus la ròsa, que olorosa,
Dematí quant trenca l' auba
Gota de rohada hermosa
En son calis té posada?

Les hermosas papayones
Cercantí la mèl xupá
L' enrevòltan, y suspiran,
Per si heu pòden alcansá.

Una d' elles, atrevida,
La se mira amb molt d' ardor
Perque la ròsa es sa vida;
La roseta es son amor.

Y la flòr còm qu' heu conega,
Y còm que contenta riga,
Y à que la mèl séua bèga
Pareix qu' amb gust la convida.

.....

La papayona contenta
El séu licor ha xupat,
Y la ròsa macilenta
A pòch à pòch s' ha esfuyat.

Tú n' ets, nina, còm les ròses
Que tens la mèl en el còr;
¿Alèrta à ses papayones!
Que no te esfullis llavors.

VELIS-NOLIS.

XEREMIADES.

Cinchents cinquanta passatges s'en son anats à *Lourdes* à veure la Mare-de-Deu qu' hey ha allà y à gastarhi es doblés en fondes y rosaris. Qu' hey vajan els malalts y afortunats y tots aquells que cercan gracies que no tenen, tot axò es molt bò; però qu' hey corrin es curiosos y desenfeynats, y es qui van allà ahont corren ets altres no més que per fé caramull, no heu aplaudim.

Aquests podían havè anat à veure una Mare-de-Deu de ses moltes qu' hey ha à Mallorca y estalviat qualque còsa per obsequià qualque santa imatge de ses nòstres.

Una n' hi ha à mitja n' còsta des Castell de Bellver que figura s' aparició de Maria Santíssima à n' el Beato Alonso, y ningú li diu rès; y una iglesieta petita que fa anys qu' alla està comensada y no hey ha doblés ni fòrses per acabarla.

No més que calculèm à rahó de quatre duros qu' hagués estalviat cada passatge, d' aquest viatge, per ferlòs de almoyna à n' aquest temple de la Vèrge Santíssima, ja tendriam dos mil y doscents duros de fondo, que son tres mil y trescentes lliures, suficients per rematá aquella obra.

¡Ay! Si es vecins des poblet de s' Hostal d' En Cañellas en tenguessen no més que la quinta part d' aquesta cantitat, que d' aviat haurian acabat sa séua que van construhint aquells pobrets à forsa de fòrses.

*
**

A sa sala des carnicers hey havia una hermosa figura de la Mare-de-Deu Mòrta qu' havia estat trobada d' una manera molt miraculosa y que tenia molta devoció. Tots es séus devòts l' han aïorada molt y l' aïoran encar' ara. Derrerament hem sabut que ses mònjes Tereses la tenen dins es convent allà ahont ningú la pòt veure. Si axò es vè, ¿no seria factible es que tan devòta imatge y figura estigués posada à l' iglesia d' aquest convent de manera qu' es públich pogués veurerlè y resatli per un costat de sa séua urna al mateix temps que ses mònjes poguessen venerarla per s' altre costat? Si axò pogués essè, ets séus devòts heu agrahirian; y ses mònjes tal vegada qualque dia veurían compareixe peregrinacions de forastés per reverenciàrla, perqu' es una figura molt miraculosa.

*
**

Hem rebut es primer número d' un periòdich qu' es publica à la Cort y du per títol *El Tit español*: y diu (¡admirauvs!) que no vòl parlá de política sinó de literatura.

«Ja es des nòstros» (hem dit totduna;) s' es mesté donarlí, no una maneta, totes dues.

Però comensa malament per durá molt.

En primé lloch vòl tractá en sèrio de ciència, y d' art, y de lletres, y de rès pús. ¡Ja està fresch! Aquestes còses son de ses que més poden à n' ets espanyòls.

Ell mateix en es primé número s' ha dictat sa sentència de mòrt quant ha dit: «Que per viure un periòdich s' ha de fundá ó demunt sa política, ó ha d' essè de sátira desvergoñida, ó ha de parlá de tòros, ó ha de du estampes y dibuixos horripilants; y qu' ell no vòl fé rès d' axò, sinó que vòl regenerá sa Patria, alabá es Trabay, dignificá ses persones, ilustrá es país, y una partida de còses totes molt bones per sembrá à Asia ó à Africa qu' hey fa bòn sòl, però qu' à España no hey pròvan.

Li aconseyam si ha de prendre aquest camí que comens à posarsè de bòn humó y cant cansons alegres còm heu feym nòltros desd' es comensament, y axí podrá essè qu' arrib à arrelarsè una mica.

D' altre manera ja pòt apareyá sa palma des martiri.

Aquest periòdich es baratíssim. Per suscripció còsta mitja pesseta cada tres mesos y sa séua redacció està en es carré del *Limon*, 12, principal, Madrid.

*
**

Hem rebut es siguent escrit, que publicám:

ASSOCIACIÓ D' EXCURSIONS CATALANA.
CERTÁMEN DE 1885.

CARTELL.

La Junta Directiva de aquesta *Associació*, inseguint son propòsit d' estimular los estudis de la nostra terra, baix qualsevol dels punts de vista senyalats en lo article primer de son Reglament, y no haventse pogut concedir los premis oferts segons cartell de 1.er de Agost del any prop passat, tenint en compte també las indicacions dels respectius Jurats, ha acordat obrir un nou certámen baix las següents bases:

Primera:—Los temas pera los traballs que s' presentin son los següents:

(a) *Monografia de la montanya de Monserrat*, la que podrá referirse à un ó varios dels diferents punts de vista relacionats ab las cièncias naturals (excepte la hidrología), la topografía, l' art ó la historia.

(b) *Meteorologia*: sa necessitat é influencia; sistema y organizació d' estacions meteorològicas, més adequats à Catalunya; plan econòmic per llur instalació, entreteniment y servey; instruccions per lo ús dels instruments meteorològichs, ab taulas de correcció y reducció.

(c) *Tema lliure*, mes que vinga enclos y subjecté dintre los articles 1.er y 38 del Reglament, que diuhen aixís:—«Article 1.er—*L' Associació d' excursions Catalana* es una Societat que té per ob-

ecte recórrer lo territori de Catalunya y comarcas vehinas pera estudiarne y ferne conèixer las bellas naturals y artísticas; las tradicions, monuments y antigüitats; las costums típicas, cants populars y particularitats de llenguatge, y en fi las produccions de tota mena, aixís las de avuy en dia, com las que s'hayan perdut y las que convinga restablir ó introduhir.—Art. 38.—No essen polítich ni religiós l'objecte de la *Associació*, queda terminantment prohibit obrir discussions sobre dits extrems, aixís com faltar de qualsevol altre modo al esperit de aquest article.»

Segona.—La extensió mínima de cada obra deurá ésser equivalent á 50 planas, y la máxima á 200 planas del *Bulletí de l'Associació d'excursions Catalana*.

Tercera.—Las obras que s'presentin aspirant á dits premis deurán forzosament ésser escritas en catalá.

Quarta.—Será preferit en cada tema lo treball que continga més datos nous y de observació propia, y que mellor responga, en son plan y execució, al propòsit que anima á esta *Associació*, de popularisar lo coneixement científich de Catalunya.

Quinta.—Pera cada un de dits temas hi haurá un premi y un ó més accésits. Lo premi consistirá en una medalla d'or ab lo nom del autor, lo títol de soci honorari y 100 exemplars de la obra premiada. Lo accésit consistirá en un diploma honorífich.

Sexta.—Las obras premiadas quedarán de propietat de la *Associació d'excursions Catalana* fins dos anys després de la seva publicació, que farà á sas expensas. La *Associació* s' reserva també la facultat de publicar las que sían premiadas ab accésit, en qual cas n'entregará 50 exemplars al autor. Los originals de las no premiadas se retornarán, mitjansant la entrega del resguard que s'donarà al presentarlas.

Séptima.—Lo plasso pera la admissió expira en 31 de Desembre del present any 1883, á las quatre de la tarde. Las obras, acompanyadas de un plech clos, que continga lo nom del autor y un lema igual al que porti la obra, s'entregarán anónimas al infrascrit Secretari (Portaferrissa, 13, 3.^{or} d.ta, Barcelona) ó á qui l'substituheixi en dit càrrech.

Barcelona 2 de Juny de 1883.—Lo President, *Ramon Arabia y Solanas*.—Lo Secretari, *Joan Brú Sanclement*.

EPIGRAMES.

—Jò puch fé, (deya En Vaqué)
Còses que Deu may podrà.
Jò puch fé de convidá
Un germá méu á diná,
Y Ell jamay, perque no'n té.

De dalt un mul, En Marsal,
Un bòn esclat va pegá,
Y un corrent li preguntá:
—¿Marsalet, que t'has fet mal?
—¿Ja heu ests ase! (respongué
Estant en terra ajagut.)
Tú 'm veus en terra caygut.
¿Tròbes qu'hey estich molt bé?

A un quinto quant s'embarcava
Un amich séu preguntá:
—¿Qu'has de serví dins España?
—No, fiyet, (li contestá.)
—¿O dins l'Havana?—Tampòch.
—¿Ydó?—Dins Sant Sebastía.

A n'En Pèp, sa séua dòna
Sempre vòl comandarló:
Y éll li diu:—Si vòls du es mando
Posèm una condició
Qu'es: baratá es vestuari,
Y fóra tantes questions;
Perqu'es qui manda la casa
Es aquell que dū es calsons.

—¿No me digueres á jò
Que sa téua estimada era
Tan guapa, tan sandunguera?
Avuy l'he vista, y fa pò.
¿Vòls te fé tròns! ¿quin gust que tens!
—Ah!... no li has vist sa guapesa
¿Ell sabs que du de riquesa!
Sa guapesa está.... ¿m'entens?

FEROSTAS.

—¿Tonina, qu'estám segures?
(Demana na Masiana.)
Jò sent es bramul d' un hòu.
—No tengues pò, no t'apures.
Creumè, ¿no sies bajana!
Es En Pèp que fa renòu.

Y era, señós, es marit,
Que per donarlós un susto
Tossía derrera es llit.

Nobody.

CRIDES.

SEÑÓS

Arquitectos, Engiñés, Delincants, Pintós, Dibuxants y tota casta de persones que se dedican à n'aquesta casta de trabays, los feym à sèbre que si han mesté capses de compassos, lapiceres, difuminos, tinta-xina, carbonet, escuadres, retgles, dobles decímetros, gomes per borrar, vitelas, bristols, papé tèla, y tot es demés *carroportal* que per axò se necessita, y heu vòlen hò y barato, pòden visitá s' **Establiment d'articles d'Escritori y Dibux d'els HERREUS de D. GABRIEL ROTGER, Cadena, 11**, segús de que trobarán lo qu'han de mesté y à prèus molt econòmichs.

Se fá present à n'es públich qu'à s'Administració de L' IGNORANCIA hey ha de venta es segon tom à rahó de 20 reals ó 5 pessetes sense encuaderná y à rahó de 26 reals ó 6 pessetes y mitja, encuadernat.

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Pòt qui vòl en volé bé.*
SEMBLANSES.—1. *En que cerca es moscartis.*
2. *En que surten mates herbes*
3. *En que tènem xemeneja,*
4. *En que fa pò á ses velzies.*
TRIANGUL....—*Francés-França-Franc-Fran-Fra-Fr-F.*
XARADA.....—*Ca-ma-cho.*
PREGUNTES...—1. *Moll-Llom.*
2. *A sa mèl.*
3. *Un òu fet de l'hora.*
CAVILACIÓ....—*Martorell.*
ENDEVINAYA.—*Ortenstia.*

GEROGLIFICH.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla es Teatro á ses eynes de caletreví?
2. ¿Y es caletrevins à n'es mèstres armeros?
3. ¿Y ets hòmos à ses doberies?
4. ¿Y ses doberies à n'es llinatges?

F. DES MOLINÁ.

XARADA.

Sa primera sòl está
A dins sa regla de tres;
Sa segona ¿sabeu qu'es?
Un membre des còs humá;
Tercera se sòl cantá
A sa missa d'En Mozart;
Es tot per qualsevol part
Dins l'Iglesia es sòl trobá.

PREGUNTES.

1. ¿Quins son es dos amors més oposats del mon?
2. ¿Qui es sa persona que quant més carregada va de cadenes, més honorada se queda?
3. ¿Quina es sa feyna més perduda y méns profitosa del mon?

MESTRE GRINÓS.

CAVILACIÓ.

VIROLLA

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge.

FUGA DE CONSONANTS.

.i .o e.. .a.o .ie. .au.o

ENDEVINAYA.

Si m'endevines estarás estona
Pensant;
Encara que 't diga que som sa segona
Des cant;
Encara que d'àngel que som sa primera
Te diga;
Y encara que 't diga que som sa derrera
De lira.

UN BUÑOL FRANCÉS.

(*Ses solucions dissapte qui vé si som vius.*)

7 JURIOL DE 1883

Estampa d'En Pere J. Gelabert.